

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5321202404
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5321202404.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, v právnej veci osôb oprávnených na výživné (plnoleté deti): A. B., nar. XX.XX.XXXX (plnoletosť nadobudol v priebehu odvolacieho konania, preto nižšie aj ako „maloletý“) a C. B., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom D. XX, zastúpených: Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Ul. 17. Novembra 3215, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522, proti osobe povinnej platiť výživné (otec): C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, F., v konaní o návrhu osôb oprávnených na výživné na zvýšenie výživného, o odvolaní osoby povinnej platiť výživné (otca) proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 9P/24/2021-115 zo dňa 2. júna 2022 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 9P 24/2021-141 zo dňa 30. marca 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 9P/24/2021-115 zo dňa 2. júna 2022 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 9P 24/2021-141 zo dňa 30. marca 2023 p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“) napadnutým rozsudkom výrokom I. zvýšil vyživovaciu povinnosť otca C. B., nar. XX.XX.XXXX na plnoletého syna C. B., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 130 Eur mesačne na sumu 200 Eur mesačne počnúc od 07.09.2021, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám plnoletého syna; výrokom II. zvýšil výživné na maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 110 Eur mesačne na sumu 180 Eur mesačne počnúc od 7.9.2021, ktoré výživné je otec C. B., na. XX.XX.XXXX povinný platiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky A. B., nar. XX.XX.XXXX; výrokom III. povolil otcovi zameškané výživné na plnoletého syna C. B., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 07.09.2021 do 02.06.2022 spolu v sume 620,84 Eur splácať v splátkach vo výške 15 Eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám plnoletého syna počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod sankciou straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej z nich; výrokom IV. povolil otcovi splácať zameškané výživné na maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 07.09.2021 do 02.06.2022 v sume spolu 620,58 Eur v splátkach po 15 Eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám matky maloletého dieťaťa pod sankciou straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej z nich počnúc právoplatnosťou rozsudku; výrokom V. zmenil rozsudok Okresného súdu Čadca, č.k. 8P/29/2017-50 zo dňa 22. 11. 2017 vo výroku o výživnom; výrokom VI. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Na základe vykonaného dokazovania citujúc § 26 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“) súd prvej inštancie po komplexnom zhodnotení pomerov plnoletého, maloletého a rodičov, a to nielen ako súčtu a súhrnu ich príjmov a výdavkov, ale aj

osobných a majetkových pomerov v širšom zmysle slova a s prihliadnutím k vývoju životných nákladov pri rozhodovaní o návrhu na zvýšenie výživného, dospel k záveru, že od posledného rozhodnutia o výživnom nastala podstatná zmena pomerov odôvodňujúca zmenu posledného rozhodnutia o výživnom. V čase posledného rozhodovania o výživnom bol C. žiakom 8. ročníka základnej školy, syn A. bol žiakom 7. ročníka základnej školy. Ich zdravotný stav bol dobrý, aktívne sa venovali športu. Toho času sú obaja študentmi strednej školy. C. navštevuje 3. ročník Strednej priemyselnej školy stavebnej v G. a A. navštevuje 2. ročník Strednej priemyselnej školy stavebnej v G.. Nástup oboch detí na strednú školu predstavuje zásadnú a trvalú zmenu pomerov na ich strane. S nástupom na strednú školu sa obom synom zvýšili náklady spojené s ich štúdiom. Staršiemu synovi C. vznikajú i náklady na cestu na prax, a to vo výške 1,30 Eur na jednu cestu, čo predstavuje mesačne sumu 20,80 Eur. Okrem toho obom synom vznikajú náklady na študijné potreby, študijné pomôcky. Súd prvej inštancie za odôvodnené potreby detí považoval aj zakúpenie notebooku, a to vzhľadom k dištančnému vzdelávaniu, ktoré prebiehalo v dôsledku pandémie COVID-19. Rovnako za odôvodnený náklad súd prvej inštancie považoval aj sumu za internet 23,50 Eur mesačne. Pri oboch deťoch za náklady spojené so štúdiom súd prvej inštancie považoval aj náklady na stužkovú, ktoré sú v sume 100 Eur ročne na každého. Otec nepoprel, že obe deti sú aktívnymi športovcami, hrajú futbal a lyžujú, s čím vznikajú zvýšené výdavky v podobe kúpy kopačiek, ktoré stoja 40 Eur, náklady na dopravu, finančné prostriedky na stravu. Rovnako plnoletým deťom vznikajú náklady spojené s vreckovým, čím matka vedie oboch synov k finančnej gramotnosti. Preto aj tento výdavok súd prvej inštancie považoval za dôvodný. Obom deťom vznikajú rovnako náklady na uspokojovanie základných životných potrieb ako je strava, oblečenie, obuv, hygienické potreby, bývanie a podobne, keďže tieto výdavky sú aktuálne podstatne vyššie ako výdavky v minulosti. Na strane matky súd prvej inštancie vo vzťahu k zmene jej pomerov uviedol, že je rovnako zamestnaná. Jej príjem je vo výške 560,08 Eur mesačne. Okrem toho matka vykonáva aj ďalšiu prácu na základe dohody, kde má príjem vo výške 3,60 Eur v hrubom. Otec je rovnako ako v čase posledného rozhodnutia o výživnom zamestnaný. Podľa svojho vyjadrenia dosahuje príjem približne vo výške 700 Eur mesačne. Otec si svoj príjem zo zamestnania zvyšuje aj výrobou a predajom nádrží na žumpu a dažďovú vodu. Vo vzťahu k príjmu otca z predaja nádrží súd prvej inštancie vychádzal z prvotnej výpovede otca, v ktorej uviedol, že sa mu podarí predáť tieto nádrže tak trikrát do roka po 300 Eur. Ďalšiu výpoveď otca, v ktorej uviedol nižší príjem z predaja týchto nádrží, súd prvej inštancie vyhodnotil ako špekulatívnu, zameranú na vykreslenie osobnej a majetkovej situácie otca v horšom svetle, nakoľko, ak by mal otec príjem z predaja nádrží v ním následne uvádzanej nižšej výške, bol by tento nižší príjem uviedol už vo svojej prvej výpovedi. Zvýšené náklady v súvislosti so zdravotným stavom otca súd prvej inštancie nezhliadol. S prihliadnutím k takto preukázaným potrebám ako aj s pomermi na strane oboch rodičov, kedy súd prvej inštancie u matky zohľadňoval plnenie jej vyživovacej povinnosti aj v naturálnej forme, dospel k záveru, že výživné vo výške 200 Eur na C. a 180 Eur mesačne na A. zodpovedá odôvodneným potrebám osôb oprávnených na výživné z hľadiska ich veku, plnenia študijných povinností, kedy C. oproti mladšiemu synovi vynakladá aj náklady na cestovné na prax, ktoré u A. uvádzané neboli. Túto sumu súd prvej inštancie považoval zároveň za sumu, ktorá je v možnostiach a schopnostiach otca. Vychádzal z toho, že otec je zamestnaný, zo zamestnania dosahuje pravidelný opakujúci sa príjem vo výške približne 700 Eur. Rovnako tak zohľadnil aj príjem, ktorý otec tvrdil vo svojej prvej výpovedi, a teda, z predaja nádrží, ktoré predá trikrát do roka po 300 Eur. U otca z hľadiska jeho možností a schopností zohľadnil aj to, že otcovi bol odobratý vodičský preukaz pre požívanie alkoholických nápojov, ako okolnosť, kedy sa otec vzdal bez dôležitého dôvodu možnosti zárobku. Podľa názoru súdu prvej inštancie tým, že prišiel v dôsledku svojho protiprávneho konania o vodičský preukaz, sa obral o možnosť zabezpečenia si lepšieho, resp. ďalšieho príjmu, keďže osoba disponujúca vodičským oprávnením má väčší rozsah pracovných príležitostí ako osoba bez takéhoto oprávnenia. Navyše finančné prostriedky, ktoré otec použije na kúpu alkoholických nápojov, v dôsledku požitia ktorých opakovane aj o vodičský preukaz prišiel, otec môže použiť na potreby svojich detí. Poukázal na skutočnosť, že matka pre potreby synov si zabezpečila ďalšiu prácu. Pokiaľ ide o zdravotný stav otca, súd prvej inštancie odkázal na závery súdu prijaté v predchádzajúcom rozhodnutí o výživnom, podľa ktorých súd apeloval na otca, ktorý tvrdil, že jeho zdravotný stav je dobrý, aj napriek prekonanému pracovnému úrazu nie je obmedzený v spôsobilosti vykonávať prácu a nemá ani zvýšené výdavky na lieky, zdravotný stav, že je v jeho záujme snažiť sa o zvýšenie jeho životnej úrovne, nájsť si popri prípade ďalšie zamestnanie, resp. brigádu. Na výdavok otca spojený so splátkami úveru, ktorý si zobral vo výške 5.000 Eur a ktorý použil podľa jeho vyjadrenia na kúpu motorového vozidla a na domácnosť, súd pri svojom rozhodovaní neprihliadal, nakoľko tento výdavok nepovažoval za odôvodnený, účelne vynaložený, navyše keď otec nie je podľa vlastného vyjadrenia ani vlastníkom motorového vozidla, ktoré bolo z tohto úveru kupované. Rovnako neprihliadol ako na odôvodnený výdavok na splátky hypotekárneho úveru v celosti, ale iba v jednej

polovici, keď otec nie je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti, ktorá bola pokrytá hypotekárnym úverom, ale je iba jej podielovým spoluvlastníkom. Pokiaľ otec v rámci svojej obrany uvádzal, že mu musia pomáhať jeho rodinní príslušníci, otec, matka, sestra a k tomuto tvrdeniu doložil vkladové lístky a tiež výpisy z účtu, je toto jeho tvrdenie v rozpore s ďalším jeho tvrdením, že z našetrovaných finančných prostriedkov si zakúpil elektrobicykel v hodnote 1.100 Eur. Podľa názoru súdu prvej inštancie je logický záver, že v prípade zlých pomerov, kde musia pomáhať rodinní príslušníci, si rodič nenašetrí finančné prostriedky v takom rozsahu, aby si mohol kúpiť elektrobicykel. V nadväznosti na uvedenú rozpornosť tvrdenia otca o jeho zlej finančnej situácii, v dôsledku ktorej mu musia pomáhať rodičia a sestra, s jeho správaním, kedy si otec dokáže našetriť finančné prostriedky na kúpu bicykla, okresný súd túto obranu otca o potrebe, aby mu pomáhali rodinní príslušníci z pohľadu skúmania jeho schopností a možností platiť výživné na synov, hodnotil ako nie dôvodnú. Zameškané výživné súd prvej inštancie na Radoslava vypočítal za obdobie od 07.09.2021 do 02.06.2022 v celkovej výške 620,84 Eur, ktoré otcovi umožnil splácať v splátkach po 15 Eur mesačne. Na A. toto výživné vypočítal vo výške 620,58 Eur, ktoré rovnako otcovi umožnil splácať v splátkach. Súd prvej inštancie doplnčiacim rozsudkom sp.zn. 9P 24/2021 zo dňa 30. marca 2023 výrokom I. návrh plnoletého syna C. B., nar. XX.XX.XXXX na zvýšenie výživného vo zvyšnej časti zamietol, výrokom II. návrh na zvýšenie výživného na syna A. B., nar. XX.XX.XXXX vo zvyšnej časti zamietol.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). V odvolaní navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v časti určenia výživného na A. a v časti o určenie výživného na C. rozhodnutie súdu prvej inštancie nielen zrušil, ale aj konanie zastavil. V odvolaní uviedol, že v danej veci nedošlo k podstatnej zmene pomerov, pretože v čase posledného rozhodovania súdu bolo prihladené na to, že C. pôjde na strednú školu, nakoľko plnoletý teraz pôjde do 4. triedy strednej školy, tak už v čase posledného rozhodovania súdu bolo jasné, že na strednú školu pôjde, a preto bolo určené výživné vo výške 130 Eur oproti mladšiemu synovi, ktorému bolo určené výživné vo výške iba 110 Eur mesačne. K podstatnej zmene pomerov nedošlo ani na jeho strane, nakoľko súd prvej inštancie predložil výplatné pásky, na ktorých sa jeho príjem pohybuje okolo 630 Eur – 745 Eur mesačne. Pokiaľ mu teda súd prvej inštancie určil výživné spolu so zameškaným výživným v sume 410 Eur, takto určené výživné predstavuje 70 % z jeho príjmu, čo je nemysliteľné, kedy najvyššie súdne autority uvádzajú, že výživné môže byť najviac 30 % z príjmu povinného rodiča. Namietol aj podstatnú vadu konania v tom smere, že plnoletý syn C., ktorý dosiahol plnoletosť dňa 11.10.2021, si mal podať návrh sám ako plnoletý, a preto mal okresný súd návrh matky zastaviť. Maximálne mohol súd v tejto časti o výživnom rozhodovať vtedy, keď bol ešte tento plnoletý syn maloletý, teda do 07.09.2021, od 07.09.2021 do 10.10.2021, teda mohol rozhodnúť o výživnom za 1 mesiac a 3 dni. To, že matka predložila plnomocenstvo, nekonvaliduje to, že plnoletý syn si mal podať návrh sám a až potom, pokiaľ by si ho podal sám, ho mohla v konaní zastupovať matka. Keďže syn si návrh nepodal sám, súd mal návrh matky zastaviť dňom 11.10.2021 ex offo. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že vychádzal z jeho prvej výpovede na pojednávaní dňa 19.04.2022, kde uviedol, že si privyrába predajom nádrží trikrát do roka po 300 Eur. Následne na ďalšom pojednávaní 02.06.2022 objasnil túto výpoveď tým, že doteraz predal iba 4 nádrže, pričom tieto 4 nádrže vyrobil za 3 roky. Súd prvej inštancie však túto druhú objasňujúcu výpoveď nebral do úvahy a nesprávne vyhodnotil tento príjem za predaj nádrží ako jeho pravidelný príjem, ktorým je schopný si priliepať k príjmu zo zamestnania. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že finančné prostriedky, ktoré použije na kúpu alkoholických nápojov, môže použiť na potreby svojich detí. Uviedol, že alkohol si nekupuje a ani ho nepožíva. Je abstinentom už veľmi dlhú dobu, pričom súd prvej inštancie vôbec neprihliadal na lekárske správy, ktoré sú súčasťou spisu. Podstúpil vážnu operáciu hlavy a má problémy s chrbticou. Tieto lekárske správy pri rozhodovaní súd prvej inštancie vôbec nezohľadnil, ale prihliadal len na jeho jediný výrok, keď povedal, že je na tom zdravotne dobre. Súd prvej inštancie do odôvodnenia svojho rozsudku zahrnul jeho výpoveď, že ho pobolieva chrbtica a jeho zdravotný stav ho pri práci obmedzuje. Kvôli problémom s chrbticou nemôže dlho stáť ani sedieť. Ak uviedol, že úvery, ktoré má napísané sú na jeho meno, sú jeho záväzkami a musí ich splácať, teda mal na ne okresný súd prihliadať, nakoľko patria medzi jeho opodstatnené výdavky. K opodstatnenému výdavku je podľa neho potrebné zaradiť aj kúpu elektrobicykla, pretože sa potrebuje nejakým spôsobom dopraviť na miesto, z ktorého má on ako zamestnanec firmy zabezpečený odvoz na miesto do pracoviska. Klasický bicykel bez poháňania elektromotorom je pre neho kvôli poškodenej chrbtici veľmi náročný. Uvádza, že vodičské oprávnenie ešte nemá. So svojimi deťmi je v pravidelnom kontakte cez sociálne siete a na jeho otázku, či niečo potrebujú, vždy odpovedajú nie, my máme všetko. V januári 2022 sa spoločne aj so svojimi rodičmi stretol

so synom C. a dali mu pre obidvoch sumu vo výške 600 Eur. Aj napriek tomu, že býva v domácnosti, kde je výlučne on zárobkovo činnou osobou (pričom v tomto dome býva okrem neho dôchodca a školák), snaží sa pravidelne platiť výživné tak, ako bolo doposiaľ určené súdnym rozhodnutím v roku 2017. Zvýšené výživné tak, ako ho upravil súd prvej inštancie, je nad jeho možnosti a schopnosti, keď už teraz je odkázaný na pomoc svojich rodičov a sestry.

4. Matka k vyjadreniu otca uviedla, že žiada, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Otec sa so synmi nestretáva a ani im nad rámec výživného ničím neprispieva. Má za to, že je v možnostiach a schopnostiach otca platiť okresným súdom určené výživné.

5. Otec vo svojej odvolacej replike k vyjadreniu matky uviedol, že je s oboma synmi v kontakte cez sociálne siete, pričom vždy na jeho otázku, či niečo potrebujú, odpovedia, že majú všetko. Aj napriek tomu, že býva v jednej domácnosti so svojimi rodičmi, je jedine on zárobkovo činnou osobou. Sú to práve jeho rodičia, ktorí dali synom peniaze navyše, darovali im po 300 Eur v januári 2022, nakoľko on nemôže prispievať na výživu maloletých detí vyššou sumou.

6. Matka v odvolacej duplike uviedla, že sa stotožňuje v plnom rozsahu s rozsudkom súdu prvej inštancie. Otec o deti dlhodobo nejaví žiaden záujem, má príjem, ktorý utráca len na svoje potreby a dlhy, ktoré má, sú zavinené jeho vlastným pričinením a spôsobom života. Je zarážajúce a smutné, že deťom finančne prispeli starí rodičia z dôchodku a nie ich otec, ktorý je zárobkovo činnou osobou. Je teda evidentné, že všetky finančné prostriedky, ktoré otec má, miera na vlastné potreby po uhradení výživného na maloleté deti.

7. Plnoleté deti sa k odvolaniu otca vyjadrili, že súhlasia s rozsudkom súdu prvej inštancie a žiadajú, aby ho odvolací súd potvrdil. Pokiaľ otec v odvolaní namietal, že na ich strane nedošlo k podstatnej zmene pomerov na to, aby bolo výživné zvýšené, poukázali na to, že naposledy súd rozhodoval o výživnom v roku 2017, pričom v tom období mali 14 a 12 rokov a už len tá skutočnosť, že od rozhodnutia uplynulo 5 rokov, značí zjavnú zmenu pomerov. Už len samotná skutočnosť, že majú vyšší vek, sa v zmysle judikatúry považuje za jeden z dôvodov indikujúci podstatnú zmenu pomerov. Obaja navštevujú strednú školu, pričom C. strednú školu toho roku končí a bude pokračovať v štúdiu na vysokej škole, majú nákladnejšie potreby či už na stravu, cestovanie, ale aj ostatné komodity. Stotožnili sa s tým, že je v možnostiach a schopnostiach otca platiť takto určené výživné. Rovnako je v jeho možnostiach nájsť si lepšie platenú prácu a zabezpečiť si vyšší príjem. Nie je pravdou to, že otec môže platiť výživné maximálne vo výške 30 % z jeho príjmu, pretože v našom právnom systéme na Slovensku neexistujú žiadne priame tabuľky ani výpočty na určenie výšky výživného. Neexistuje ani hranica maximálnej výšky výživného. Ak otec namietal, že predmetné konanie má vady, nakoľko v priebehu konania C. nadobudol plnoletosť a okresný súd mal konanie voči nemu zastaviť, poukázal na ustálenú judikatúru, kedy „v konaní o výživnom dieťaťa na obdobie nepĺnoletosti dieťaťa, je druhý z rodičov účastníkom konania aj po tom, keď už dieťa dosiahlo plnoletosť.“ (rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 8CoP/54/2019). V prípade, ak došlo k začatiu konania o výživnom v čase pred plnoletosťou dieťaťa, po plnoletosti dieťaťa vystupuje v ďalšom konaní samostatne, bez zastúpenia zákonným zástupcom a konanie sa dokončí bez súčinnosti kolízneho opatrovníka. Plnoleté dieťa tak získava plnú dispozíciu súdnym procesom, preto v konaní treba ďalej konať ako s účastníkom konania so všetkými právami a povinnosťami, ktoré zákon účastníkovi konania priznáva (rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9CoP/58/2007). Súd prvej inštancie mal taktiež za preukázané, že niektoré tvrdenia otca sú účelové, kde na jednej strane tvrdil, že nie je schopný nasporiť si úspory, avšak na druhej strane si kúpil elektrobicykel, ktorý stál vyše 1.000 Eur.

8. Okresný súd dopĺňacím rozsudkom č.k. 9P 24/2021-141 zo dňa 30. marca 2023 rozhodol tak, že výrokom I. návrh plnoletého syna C. B., nar. XX.XX.XXXX na zvýšenie výživného vo zvyšnej časti zamietol, výrokom II. zamietol vo zvyšnej časti návrh na zvýšenie výživného na syna A. B., nar. XX.X.XXXX.

9. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

10. Po vykonaní odvolacieho prieskumu, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul

rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až 194 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

11. Vo vzťahu k výrokovej časti svojho rozhodnutia, do ktorej poňal odvolací súd aj dopĺňací rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 9P 24/2021-141 zo dňa 30. marca 2023 považuje odvolací súd zdôrazniť nasledovné skutočnosti, že v súdnej veci bol návrh o zvýšenie výživného na maloletých C. a A. podaný osobne dňa 7.9.2021. Krátko na to – dňa 11.10.2021 – C. B. ml. nadobudol plnoletosť. Na základe jeho vyjadrenia prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne (matky) sa už plnoletý C. B. ml. na pojednávaní dňa 2.6.2022 (čl. 105 spisu) „pripojil k návrhu na zvýšenie výživného“. Za daného skutkového a procesného stavu je nepochybné, že vo vzťahu k C. B. ml. s účinnosťou od 11.10.2021 ide o konanie o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa. Návrhom bolo v súdnej veci požadované zvýšenie výživného na sumu 270 Eur mesačne a okresný súd rozsudkom zvýšil vo vzťahu k plnoletému C. B. ml. výživné na sumu 200 Eur mesačne. Pokiaľ aj existujú odborné polemiky o potrebe zamietnutia návrhu na určenie, resp. o zvýšenie výživného vo zvyšnej časti (nad rozhodnutím súdu stanovený rámec do výšky, resp. trvania požadovaných návrhom) v konaniach o výživné na maloleté deti, súdna prax a právna teória je jednotná v tejto otázke v prípade konania o výživnom na plnoleté osoby/plnoleté deti. To znamená, že vo vzťahu k plnoletému C. B. A. si okresný súd splnil povinnosť výslovne rozhodnúť o celom predmete konania (§ 212 ods. 2 veta prvá CSP) bezprostredne aj v rámci výrokovej časti meritórneho rozhodnutia, a to dopĺňacím rozsudkom. V záujme jednoznačnosti a „procesnej konzistentnosti“ rozhodovania v súdnej veci bolo potom žiaduce, aby zamietnutie návrhu vo zvyšnej časti bolo vyslovené i vo vzťahu k mladšiemu z detí – A. B., v prípade ktorého bolo návrhom požadované zvýšenie výživného na sumu 250 Eur mesačne a rozhodnutím okresného súdu bolo výživné zvýšené na sumu 180 Eur mesačne, ktorý dňa 12.1.2023 – nadobudol plnoletosť. Odvolací súd má zato, že odvolaním napadnutý rozsudok a dopĺňací rozsudok, z vyššie uvedených dôvodov nemožno oddeliť.

12. Podľa § 62 ods. 1, 2, 5 zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

13. Podľa § 78 ods. 1 zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná zmena tých okolností (či už na strane oprávneného alebo povinného), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom.

14. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb, pričom zákon nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča alebo iné potreby. Pre posúdenie schopností, možností rodiča v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 zákona o rodine nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové, prípadne majetkové pomery, ale reálne zárobkové a majetkové možnosti dané jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností. Priznané výživné v prípade, ak sa menia pomery, možno vychádzajúc z ustanovenia § 78 ods. 1 zákona o rodine zmeniť, pretože nie je rozhodnutím nemenným. Plynutím času môže nastať zmena pomerov tak na strane detí v dôsledku pribúdajúceho veku, zvyšovania nákladov na zabezpečenie odôvodnených potrieb ako aj na strane rodičov, a to zvýšením alebo znížením príjmov, prípadne existenciou iných okolností, ktoré môžu mať zásadný vplyv pri posudzovaní, či k zmene pomerov na strane, či už rodičov alebo dieťaťa došlo. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov podľa § 78 ods. 3 zákona o rodine.

15. V prejednávanej veci sa osoby oprávnené na výživné domáhali zvýšenia vyživovacej povinnosti z dôvodu, že nastúpili a dlhšie už aj navštevujú Strednú priemyselnú školu stavebnú v G. (C. je študentom 3. ročníka a A. študentom 2. ročníka), pričom náklady na štúdium sú už dlhšiu dobu zvýšené, zvýšili sa aj

ich bežné životné náklady. Súd prvej inštancie preto správne zameral svoje dokazovanie na porovnanie zmeny pomerov na strane navrhovateľov ako oprávnených osôb a na strane otca ako povinnej osoby. Správne potom v konečnom dôsledku rozhodol, keď zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na C. zo sumy 130 Eur mesačne na sumu 200 Eur mesačne a A. zo sumy 110 Eur mesačne na sumu 180 Eur mesačne počnúc od 07.09.2021, teda dňom podania návrhu. Odvolací súd preskúmaním veci dospel teda zhodne so súdom prvej inštancie k záveru, že návrh osôb oprávnených na výživné na zvýšenie vyživovacej povinnosti ich otca je dôvodný. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie vyplýva, že o vyživovacej povinnosti otca vo vzťahu k osobám oprávneným z výživného naposledy rozhodol Okresný súd Čadca rozsudkom č.k. 8P/29/2017-50 dňa 22.11.2017. Od poslednej úpravy výživného na osoby oprávnené na výživné ubehlo tak viac ako 6 rokov a je nepochybné, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti sa pomery na strane osôb oprávnených z výživného podstatne zmenili, pretože v súčasnosti sú obe osoby povinne z vyživovacej povinnosti plnoleté, sú študentmi strednej školy. Je zrejmé, že nastala podstatná zmena pomerov na strane osôb oprávnených na výživné, a to s ohľadom na celkový vývoj životných nákladov a zabezpečenie ich odôvodnených potrieb, keď jednak navštevujú strednú odbornú školu, čím sa nesporne zásadne zvýšili ich náklady v porovnaní s tým, keď boli žiakmi základnej školy v mieste svojho bydliska v čase poslednej úpravy výživného. Zvýšili sa im náklady nielen v súvislosti so školskými pomôckami, cestovaním, ale aj so stravou, oblečením, obuvou, hygienou, mimoškolskými aktivitami a ďalšími odôvodnenými potrebami. Došlo tak k zvýšeniu výdavkov osôb oprávnených na výživné jednak z objektívneho dôvodu všeobecne známej skutočnosti zvýšenia životných nákladov (cien tovarov a služieb) a jednak zo subjektívnych dôvodov, a to fyzického, fyziologického, kultúrneho a psychického rastu, keď je osoby oprávnené na výživné sú plnoleté, došlo u nich k fyzickému rastu, dospievaniu, ktoré býva spojené nielen s nákladmi na stravu, bežné ošatenie, mimoškolské aktivity a ďalšie potreby, ale ktoré sa prejavili aj vo zvýšených nákladoch na výživu. Už len tieto osvedčené skutočnosti sú dôvodom pre zvýšenie výživného zo strany otca. Odvolací súd pre komplexnosť posúdenia uvádza, že len vo svetle „valorizačnej klauzuly“, výživnému určenému na C. vo výške 130 Eur, aktuálne (v roku 2024) zodpovedá výživné vo výške 185 Eur a výživnému určenému na A. vo výške 110 Eur zodpovedá výživné vo výške 156,84 Eur (zdroj: E." E.). Výraznou zmenou na strane oboch osôb oprávnených na výživné je zmena štúdia, ktorá je rozhodovacou praxou všeobecne prijímaná za zmenu pomerov odôvodňujúcich zvýšenie vyživovacej povinnosti a výdavky spojené so vzdelaním, na ktorom by mal mať aj otec ako osoba povinná výživou prioritný záujem, sú natoľko zrejmom položkou, že na ne treba bez pochyby prihliadať. Vyživovacia povinnosť otca k osobám oprávneným na výživu ako k plnoletým deťom, ktoré sa pripravujú štúdiom na strednej škole na svoje budúce povolanie, teda deťom, ktoré nie sú schopné samé sa živiť, tak naďalej trvá.

16. Ak otec vo svojej odvolacie námiatke hovorí, že sa predpokladal nástup staršieho syna C. na strednú školu už v predchádzajúcom konaní o určení vyživovacej povinnosti, tak odvolací súd uvádza, že C. bol v tom čase žiakom 8. ročníka základnej školy, a to len tri mesiace (rozsudok vyhlásený dňa 22.11.2017). Nebolo možné, aby súd prvej inštancie v predchádzajúcom konaní na túto skutočnosť prihliadol, a ani neprihliadol. Súd prvej inštancie v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 8P/29/2017 v odôvodnení svojho rozhodnutia zo dňa 22. novembra 2017 uvádza, že „Súd zároveň určil výživné nižšie než navrhol kolízny opatrovník a na ktorom potom trvala aj matka, prihliadnuc tiež na tú skutočnosť, že je predpoklad, že v blízkej budúcnosti dôjde u oboch maloletých detí k podstatnej zmene pomerov, a to v súvislosti s ich nástupom na strednú školu, kedy je podľa názoru súdu potrebné prihliadať aj na reálne možnosti otca“ (čl. 77 spisu). Podľa odvolacieho súdu, je teda zrejmé, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí zo dňa 22.11.2017 konštatoval, že sa do budúca očakáva ďalšia podstatná zmena pomerov, u oboch detí, a teda ich nástup na strednú školu, preto výživné nezvýšil v súlade s návrhom kolízneho opatrovníka a matky, ale v nižšej výške. Súd prvej inštancie, podľa odvolacieho súdu, práve naopak ako tvrdí otec, s uvedenou skutočnosťou – nástupom na strednú školu pracoval a to tak, že táto je dôvodom na ďalšie zvýšenie vyživovacej povinnosti, keď táto skutočnosť nastane a nie, že je to skutočnosť, ktorú už zohľadnil vo svojom rozhodnutí.

17. Pokiaľ otec poukazoval na neúmernú výšku súdom prvej inštancie vyživovacej povinnosti k osobám oprávneným na výživné, odvolací súd dopĺňa, že je bez akéhokoľvek vplyvu na výživné, akú sumu predstavuje celkové výživné, aké má otec uhradiť. V Slovenskej republike neexistuje tabuľkové výživné, a ani nie je stanovené, aká suma má zostávať povinnému rodičovi z jeho príjmu. Súdna prax vychádza len z platnej legislatívy, pričom hmotné právo žiadnym spôsobom ani len nenaznačuje možnosť iného postupu, kedy zákon o rodine jasne formuluje determinujúce kritéria vo vzťahu k určeniu výšky výživného na maloleté a plnoleté

nezaopatrené dieťa (§ 62 a nasl. zákona o rodine). Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne vychádzal z potenciality príjmov, keď pri uplatnení tohto princípu súd neprihliada len na skutočné príjmy osoby povinnej platiť výživné, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potencionálnych príjmov. Treba pripomenúť, že dosahovanie primeraných príjmov u rodičov detí nemôže byť ponechané na ľubovôľu toho ktorého rodiča, naopak, je to ich povinnosťou, ktorá súvisí s povinnosťou živiť svoje deti dokiaľ nebudú schopné sa živiť samé. Preto je nutné vyžadovať, ako to správne uviedol súd prvej inštancie nielen v tomto, ale už v predchádzajúcom svojom rozhodnutí v roku 2017, od každého rodiča, aby si obstarával príjmy prácou zodpovedajúcou jeho veku, zdravotnému stavu, kvalifikácii, odbornosti, nadaniu, zručnostiam, skúsenostiam i situácii na trhu práce. Odvolací súd zdôrazňuje, že otec žiadnym spôsobom nepreukázal skutočnosti, ktoré by mu objektívne bránili v pracovnom výkone, kde by dosahoval vyšší príjem, jeho pracovná schopnosť nie je znížená a nebola preukázaná neschopnosť plnohodnotne pracovať. Skutočnosť, že sa otec uspokojil s príjmom 700 Eur napriek jeho vyživovacej povinnosti k dvom plnoletým deťom, nie je možné vyhodnotiť ako objektívnu neschopnosť plniť si vyživovaciu povinnosť k nim. Zároveň odvolací súd zdôrazňuje, že ak sa otec uspokojil s príjmom 700 Eur, nemal na to žiaden opodstatnený dôvod. Takýto spôsob zabezpečovania finančných prostriedkov nemôže byť na úkor platenia výživného plnoletých detí. Pozornosti odvolacieho súdu neuniklo, že príjem otca v aktuálnom konaní poklesol, súd prvej inštancie ho stabilizoval na sume 700 Eur mesačne, kedy v predchádzajúcom konaní bol príjem otca na úrovni 750 Eur mesačne, teda zmenou pracovného pomeru sa vzdal výhodnejšieho zamestnania. K príjmu otca je potrebné rovnako uviesť, že tento nie je vyplácaný zamestnávateľom prevodom na účet, z ktorého otec v konaní preukazoval svoju finančnú situáciu (čl. 50-51, 53-54, 56-58, 60-64 spisu). Z výpisov z účtu, ktoré otec predložil v rámci konania vyplýva, že kreditné položky na jeho účte sú tvorené len vkladmi finančnej hotovosti zo strany jeho rodičov, sestry alebo jeho samého (dňa 20.10.2020 vklad otec – 250 Eur, 26.10.2020 vklad sestra – 591,91 Eur, 29.10.2020 vklad sestra – 322,08 Eur, 12.04.2021 vklad otec otca – 1 000 Eur, 28.04.2021 vklad otec – 650 Eur, 24.05.2021 vklad otec otca – 160 Eur, 01.06.2021 vklad otec otca – 1 500 Eur, 13.08.2021 vklad otec otca – 640 Eur), aj tieto peniaze tvoria životnú úroveň a štandard otca. Otec pritom žiadnym spôsobom nepreukázal právny titul nadobudnutia týchto finančných prostriedkov, uvedené ostalo len v rovine jeho tvrdenia o pôžičke zo strany jeho rodičov, ktorí sú starobní dôchodcovia a pôvod týchto peňazí otec konkretizovať nevedel, rovnako neuviedol právny titul nadobudnutia hotovosti, ktorú na svoj účet vkladal on. Súd prvej inštancie správne pristúpil aj k vyhodnoteniu opodstatnených výdavkov otca vo vzťahu k jeho úverom. Pokiaľ by otec skutočne bol v situácii, že jeho príjem sotva postačí na krytie základných životných potrieb, nebolo správne za hypotekárny úver vo výške 100 000 Eur (čl. 117 spisu) kupovať nehnuteľnosť, ktorou je len podielovým spoluvlastníkom, pričom splátky hypotéky hradí výlučne on a rovnako úver vo výške 5 000 Eur určený na kúpu osobného automobilu, ktorého nie je vlastníkom, a uprednostniť splácanie domu aj za niekoho iného a auta pred vyživovacou povinnosťou k svojej rodine a k svojim deťom. Ak v odvolacej námietke otec namieta postup súdu prvej inštancie vo vzťahu k vyhodnoteniu opodstatnenosti výdavku na elektrobicykel, odvolací súd vysvetľuje, že súd prvej inštancie nevyhodnotil tento výdavok tak, ako to uvádza otec v odvolaní, teda ako neopodstatnený. Súd prvej inštancie sa zaoberal len tvrdením otca, že jeho kúpa bola financovaná z usparených prostriedkov. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že ak na jednej strane otec poukazuje na svoju zlú finančnú situáciu, na nevyhnutnú finančnú pomoc zo strany svojej rodiny, na strane druhej, bol schopný našetriť si finančné prostriedky vo výške 1 100 Eur. V danom prípade súd prvej inštancie správne zvýraznil schopnosť otca tvoriť úspory bez spochybnenia opodstatnenosti daného výdavku (keďže otec využíva elektrobicykel na dopravu do zamestnania). Na základe odvolacej argumentácie otca, nemal odvolací súd dôvod odkloniť sa od záverov súdu prvej inštancie o vyhodnotení možnosti ďalšieho zárobku otca z predaja nádrží, vo vyvolanom odvolacom konaní.

18. K odvolacej námietke otca, ktorou poukazuje na nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý sa mal, podľa názoru otca, zaoberať zvýšením vyživovacej povinnosti na C. len za obdobie do jeho plnoletosti, odvolací súd ozrejmuje, že v zmysle § 7 CMP, účastníkom je ten, koho zákon za účastníka označuje. V konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu je účastníkom aj ten, o koho právach a povinnostiach sa má konať (§ 7 ods. 2 CMP). Zároveň je potrebné upriamiť pozornosť na ustálenú judikatúru súdov publikovaných pod R 85/1983, z ktorej vyplýva, že ak v priebehu konania o určenie vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu (§ 50 a § 86 ods. 1 zákona o rodine – aktuálne § 65 poznámka odvolacieho súdu) dieťa nadobudne plnoletosť, rozhodne súd v starostlivosti o maloletých o nároku dieťaťa na výživné za dobu jeho plnoletosti, prihliadnuc k rozhodujúcim skutočnostiam, ktoré nastali do dňa rozhodnutia súdu. Navyše z judikatúry súdov publikovanej pod R 2/1985 vyplýva,

že ak v konaní o výživné maloletého dieťaťa rozhoduje súd až po dosiahnutí plnoletosti dieťaťa, je potrebné, aby plnoleté dieťa v konaní uviedlo, či aj na dobu po dosiahnutí plnoletosti nárok na výživné uplatňuje a v akej výške. Tak isto rodič tohto dieťaťa, ktorého vyživovacia povinnosť má byť určená, sa k uvedenému nároku vyjadrí v rámci svojho návrhu. Za týchto predpokladov súd v konaní neobmedzí svoje rozhodnutie iba na čas maloletosti dieťaťa, vychádza pritom zo stavu, ktorý bol pre určenie vyživovacej povinnosti rozhodujúci počas maloletosti dieťaťa, ale aj z prípadných zmien, ktoré nastali do vyhlásenia rozhodnutia.

19. Súd prvej inštancie postupoval správne, ak rozhodoval o zmene výšky výživného odo dňa podania návrhu v tom čase maloletého C. do budúca, teda aj za obdobie po nadobudnutí plnoletosti tohto účastníka konania. Po nadobudnutí plnoletosti C. udelil plnú moc dňa 30.05.2022 na zastupovanie splnomocnenej zástupkyňi – A. B., ktorá na pojednávaní 02.06.2022 pristúpila k návrhu a uplatnila jeho nárok aj na dobu po dosiahnutí plnoletosti. Rovnaká situácia nastala aj vo vzťahu k A., ktorý plnoletosť nadobudol v priebehu odvolacieho konania, a uplatnenie jeho nároku na výživné aj za dobu plnoletosti je obsiahnuté v jeho vyjadrení k odvolaniu osoby povinnej z vyživovacej povinnosti.

20. Odvolaciu námietku otca, kedy podľa jeho názoru súd prvej inštancie neprihliadal na lekárske správy, ktoré sú súčasťou spisu; nezohľadnil, že odstúpil vážnu operáciu hlavy a má problémy s chrbticou, nezohľadnil ani jeho výpoveď o bolestiach chrbtice, nemožnosti dlhého státia, čo ho v práci obmedzuje a uzavrel jeho zdravotný stav na základe jeho vyjadrenia, že je na tom zdravotne dobre, rovnako odvolací súd nemohol vyhodnotiť ako takú, ktorá by mala vplyv na vecnú správnosť záverov okresného súdu. Podľa obsahu spisového materiálu otec v rámci konania predložil lekársky nález A. H. I. zo dňa 19.04.2010, z ktorej vyplýva diagnostický záver – stav po polytraume; stav po evakuácii akútneho subdurálneho hematómu vľavo s dekompresívnou kraniektomiou; reziduálna centrálna lézia n. VII l.dx. ľahký organický psychosyndrom?; stav po kompresívnej fraktúre Th6, 7, 8 s jemnou, zhojenou abrupciou prednej hornej hrany Th8 je bez spinálnej alebo radikálnej symptomatológie; tracheostomia; stav po tracheoplastike pre postintubačnú stenózu trachey; nález na hrudnej chrbtici. Odvolací súd nespochybňuje, že otec má zdravotné problémy, ktoré boli známe už v čase posledného rozhodovania súdu, čo vyplýva z (neaktuálnej) predloženej lekárskej správy. Otec v konaní, ale nepreukázal, že by od posledného rozhodnutia súdu (teda od 22.11.2017 do dňa vyhlásenia rozhodnutia vo veci a ani v rámci odvolacieho konania) zmeny jeho zdravotného stavu boli takého charakteru, ktorý by otca vyradil z pracovného procesu, resp. absolútne by ho obmedzil vo výkone práce. Odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie nemal preukázané, že by otec v príčinnej súvislosti s diagnózami uvedenými v lekárskejších správach nemohol dosahovať príjem. V konečnom dôsledku tomuto záveru odvolacieho súdu svedčí aj tá skutočnosť, že otec je zamestnaný. Len primerane a podporne, odvolací súd dodáva, že otec nie je poberateľom invalidného dôchodku a nepredložil ani dôkazy o tom, že by bol požiadal o jeho priznanie, dokonca sám viedol, že „O invalidný dôchodok som požiadal v roku 2012, avšak dostal som málo bodov. Na kontroly k lekárovi nejaké pravidelné nechodievam, akurát, keď ma to veľmi bolí, tak vtedy nejdem do práce. PN som bol naposledy pred rokom a pol.“ (zápisnica z pojednávania zo dňa 19.4.2022, čl. 99 spisu), aj preto dospel odvolací súd k záveru, že nebola preukázaná zmena pomerov na strane otca vyplývajúca z jeho zhoršeného zdravotného stavu.

21. Odvolací súd sa len čiastočne stotožňuje s odvolacou námietkou otca, pokiaľ ide o konštatovanie súdom prvej inštancie o možnosti finančné prostriedky použité na alkohol využiť v prospech výživného na maloleté deti, pretože v konaní nebolo preukázané v akej miere otec finančné prostriedky na kúpu alkoholických prostriedkov vynakladá. Na druhej strane, ak otec absolútne popiera požívanie alkoholických nápojov a tvrdí, že je abstinent, uvedenému nesvedčí jeho vlastná výpoveď na pojednávaní dňa 2.6.2022, v ktorej uviedol, že pije „Ako kedy, príležitostne“ (čl. 106 spisu) a ani objektívna skutočnosť, že mu bol opakovane odobratý vodičský preukaz v spojitosti s požitím alkoholických prostriedkov, naposledy v januári 2022 (zápisnica z pojednávania zo dňa 2.6.2022, čl. 106 spisu). Rovnako nie je možné prijať záver o dlhodobej, otcom tvrdenej abstinencii, pri porovnaní doby odobratia vodičského preukazu, teda január 2022 a rozhodnutie súdu prvej inštancie 02.06.2022, resp. odvolanie otca 22.07.2022, čo predstavuje cca 6-7 mesiacov.

22. Odvolacie námietky otca vzhľadom k vyššie uvedenému teda podľa odvolacieho súdu neobstoja, z jeho strany neboli predložené žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali, že nie je v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať zvýšeným výživným ako ho určil súd prvej inštancie a odvolací súd zároveň

dodáva, že je neakceptovateľné, aby otec nevyvíjal primeranú snahu o zabezpečenie si adekvátneho zdroja príjmu tak, aby si mohol plniť vyživovaciu povinnosť voči svojim plnoletým deťom.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s doplnčiacim rozsudkom potvrdil ako vecne správne rozhodnutie cez úpravu v § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP a v podrobnostiach odkazuje na dostatočné odôvodnenia rozhodnutí okresného súdu cez úpravu v § 387 ods. 2 CSP.

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd v zmysle § 396 ods. 2 CSP, aplikujúc ustanovenie § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

25. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.